

Østmarka OK arrangerer hvert år vinter-turorientering, der et antall poster skal tas i valgfri rekkefølge i løpet av skisesongen. Jeg har deltatt alle år (16) og de fleste årene har målet vært å ta alle poster på én tur i stedet for én sesong. Det har blitt noen avbrutte turer, men likevel har jeg også 7 éndags skijegerturer i skryteboka – 2 til fots og 5 på ski.

Skijeger'n 2011

3 søsken / 6 fall / 9 timer / 12 bilder / 15 poster

Her stempler jeg på nest siste av de 15 postene... 8 timer 29 minutter og 13 sekunder etter at vi startet. La oss se hva som skjedde tidligere og senere på turen:

Spreke tross 172 år

Søskenflokkjen Engen, Reidun (61) Knut (51) og meg selv (60) er ikke verdens raskeste skiløpere – vi er ikke raske overhodet. Men, vi tar gjerne en kondisjonsmessig utfordring langt utover det folk flest ser på som gjennomførbart. For to år siden ble Reidun med meg på endags-Skijegerturen for første gang, i fjor kom også Knut med, og i år var vi alle tre sammen på tur nok en gang.

2009:

<http://krampegammeln.blogspot.com/2009/02/skijegern-2009-flott-8-timers-skitur.html>

2010:

<http://krampegammeln.blogspot.com/2010/01/skijegern-2010-10-timer-pa-tur-i.html>

På bildet er søsknene mine klare til start...

To utsettelser på grunn av kulde

Skiføre i Østmarka er ingen selvfølge. Det vil si, i svært mange år var det slik. Det er også grunnen til at jeg i flere år så det som like aktuelt å ta turen til fots som på ski. De siste tre vintrene har derimot vært veldig stabile med tanke på skiføre i Østmarka, med lange vintre og masse snø. Mye av Skijegerturene går utenom fra de store maskinkjorte løypene, så vi vil helst ha mye snø – og minst mulig isete løyper. De tre siste årene har vi fått som vi ønsker og enda en hel del til.

Vi diskuterte søndag 27.februar som en aktuell dato, siden Knut var bortreist de to helgene før. Samtidig var Reidun og jeg så redd for at forholdene skulle forverre seg og hele turen glippe, at vi bestemte å ta turen 2 uker tidligere, uten Knut.

Men... søndag 13.februar var vinterens kaldeste med -26C på morgenen, helt uaktuelt. Turen ble utsatt til søndag 20.februar. Søndag 20.februar var vinterens nest kaldeste dag... vi drøyde i det lengste, men det var -22C i Losby så sent som kl 10:00. Dermed endte det likevel med søndag 27.februar og vi fikk nesten idéelle forhold med temperatur fra -6C til -3C, soldis og nesten vindstille. Mindre heldig var vi med 95% upreppa løyper etter snøfall de to dagene før.

På med skia, klokka er 07:30... det er lyst i 10 timer til.

9.45 totalt

Vi hadde ikke gått med enn 5 minutter før jeg måtte snu, jeg ble usikker på om jeg hadde låst bilen. En kjapp tur tilbake bekreftet at det hadde jeg gjort. Senere på turen bommet vi noen minutter på feil løypevalg i Vangen-området.

Sammen med to spisepauser og litt annet småstopp blir det da ca 9 timer netto skigåing til årets Skijegerposter av en total tid på 9.45.

Dette bildet er tatt i det vi kommer ned til Østbyputten etter en tøff åpning opp Veslevannsdalen. På dette tidspunktet hadde jeg allerede tryna én gang.

Trynefaktor 6

Det kan være ganske vanskelig å kjøre ned bratte og svingete utforbakker med konkurranseski og masse løssnø. For meg var det også årets første utforbakker på ski. Det lille jeg har gått på ski har vært på jordene hjemme i Fenstad.

Resultatet for meg ble seks til dels heftige fall med etterfølgende kjempeproblemer med å komme meg opp igjen. Armer og staver bare forsvant ned i løssnøen når jeg skulle kravle meg opp igjen. Dette er flere fall enn jeg kan summere på de siste 10-15 årene forrige årene til sammen. Noe av forklaringen ligger vel i dårlig selvtillit etter at jeg tryna allerede i dagens første skikkelige utforkjøring fra Veslevannsdalen ned mot Østbyputten.

I fjor mobbet jeg Reidun med diverse fall, i år var jeg spak og ydmyk selv om også hun var nedpå et par ganger.

Fin start

Vi startet altså fra Losby, og hadde planlagt ruta slik at vi fikk de løypemessig mest utfordrende områdene først. Det var likevel bedre enn fryktet forbi første posten (3) ved

Puttåsen og opp Veslevannsdalen der det var kjørt med scooter før helgens snøfall. Noen hadde gått i løypene dagen før, slik at vi hadde bare 5 cm snø å pushe unna. Etter 1.13 var vi ved posten (5) sørøst i Åmotdammen – samme post der Reidun og Jens (svoger) ventet på meg på en til-fots-skijegertur på vinterføre for en del år siden. Da var det siste posten på turen, nå var vi så vidt i gang.

Fra post 5 sørøst i Åmotdammen

Over åsen ved Speiderhytta kom vi inn på maskinkjørt løype (Rælingen kommune) for en kort stund, og fikk en fin reise forbi posten ved Olaputten (4) og ned Brudalen til Ramstadsjøen der det faktisk var preppa samme morgen. Deretter var det løssnø igjen i løyper som var kjørt antagelig fredag.

Her er Knut ved Opptjern. Det var en flott dag med tynt skydekke og gløtt av sol.

Dyp snø inn til postene

Fra Ramstradsjøen gikk turen ned Badstudalen der vi var på dagens fjerde post (8) ved Opptjern etter 2.09. Som til de fleste postene ble det noen hundre meter kaving i dyp snø inn til selve posten.

Tilbake igjen

Norbysjøen var et "blindspor" for oss, nå skulle vi 7-8 kilometer tilbake samme vei vi hadde kommet. Nå var vi så heldige at noen hadde gått i løypene før oss 😊 og da gikk det jo litt lettere. Midt ute på Nordre Krok vann delte løypa seg og etter dagens andre fall kom også jeg ned til Røyrvannet. Litt skuffet registrerte vi at løypene videre heller ikke var kjørt i helgen... men vi hadde jo god tid.

Det var også et tynt skarelag som bidro til at stavene lagde fantastiske lyder når vi "brakk" oss framover. Snøen utenfor løypene var så dyp at stavene var mest som styrepinner å regne – det var ikke mulig å få feste av noe slag.

Lang avstikker østover retning Flateby

Etter posten i Badstudalen var vi klare for de antagelig østligste postene i Skijeger'n noensinne (på 16 år). Når postene ble kjent sa mange at; *i år klarer nok ikke Engensøsknene alle postene på én dag.* Hahh....

Etter Badstudalen fulgte vi løypa mellom Geitsjøen og Morterudvann, ned til Birtjern, over Nordre krok vann, Tappenbergvann, Midtre Krok vann (Ørnåstjern) og Søndre Krok vann før vi endte opp ved Skijegerposten (10) nord i Grinderen, ved Nordbysetra. Her hadde vi også dagens første matstopp etter 3.12.

Parti ved Krok vannskalven...med spor etter 3xEngen.

Det er flott over alle disse vannene selv om det i beste fall er scooterkjørt løyper. Hele veien var forholdene de samme med ca 5 cm snø i sporene etter gårsdagens siste løper... og noe mer løssnø for stavfestet. Denne løypa gikk tvers gjennom hele Østmarka Naturresevat

Fra Grinderen gikk vi videre østover, over Morttjern – der vi møtte dagens første skiløper – og til ei vik lengst øst i Nordbysjøen, dagens 6.post (9) og altså tidenes østligste Skijegerpost (?).

Vi hadde fryktet overvann på flere av vannene, ikke minst regulerte Nordbysjøen, men det var helt problemfritt. Vi kunne så vidt se at det ble fuktig i sporene når vi fikk trampet ned nysnøen.

Fin stemning ved Søndre Krokvann.

Ikke følg etter Skijegere !

Opp fra Røyrvannet var det kort til posten (11) ved Lamannspalten. Også denne posten lå litt vekk fra skiløypa, og mens vi sto der og tok en slurk av termosene kom en skiløper vi nettopp hadde passert etter oss inn til posten. De andre i familien ventet i "løypekrysset" mens han sjekket opp løypa vi valgte – som altså ikke var der han skulle gått, så han slukøret måtte ta løypa tilbake til de andre.

Vi måtte trække i løssnø med skarelag inn til postene...

Resten av turen møtte vi sporadiske skiløpere, men selv over på Enebakk/Oslosiden var det få skiløpere å se – kanskje fordi vi med unntak av 5-6 kilometer bare gikk i scooterkjørte løyper, mens folk flest gikk i trikkeskinnene i de maskinkjørte løypene.

2 km maskinløype

Når vi for 2 år siden skulle gå tverrforbindelsen fra Tonevann over til Milorgløypa nord for Vangen var det kavete i dyp løssnø. Nå var det scooterkjørt tidligere i år, og også trakk etter andre skiløpere før oss. Dermed slapp vi å vurdere omveien om Mosjøen og Vangen.

Retten over haugen ved Pølseberget lå post 14, vår åttende for dagen, og vi hadde vært på tur i 5.28. Her fikk vi også 2 kilometer i brede flotte nykjørte løyper. Det var så fint at vi suste forbi et løypekryss – og fikk 2,5 kilometer i stedet for 1 kilometer i trikkeskinnene.

Det ble vendereis, og nok en gang inn på smale, ikke helgekjørte løyper i retning Torkildsmåsan (post 15) og Paradisputten (post 13) hvorfra vi fikk nye 2 kilometer i trikkeskinne-løypene.

Dårlige Lørenskogløyper

Nå kom vi inn på løyper som antagelig preppes av Lørenskog kommune. Eller skulle vært... I løypene ned til og over Skålsjøen var det enda lenger siden det var kjørt. Det hadde gått folk i løypene, men det var veldig dyp snø og umulig å få godt stavfeste.

Lengst nord i Skålsjøen var vi innom post 12 etter et tidsforbruk på 6.55. "Drømmen om 8 timer" var glemt, men vi skulle likevel rekke alle postene før det ble mørkt.

Nye groper i snøen

Så var det klart for nye groper i snøen, signert "Gammeln". Der Milorgløypa går i bratt bakke ned til Drettvann kom jeg stående ned bakken til 11,5 11,0 10,5 i stil, men etter fallgrensen kom jeg bakpå og havnet på ræ... likevel. Deretter ble det en kavete tur bortom posten (7) på Fiskelausa – der det ble en ganske lang tur i dyp snø.

Løypa inn til neste post (6) på Mørkputten ved Lombardiet øst for Halssjøen var vi spent på. Den løypa kjøres jo aldri. Men, det hadde vært hogst i områder, så vi kom greit opp og ned til posten... nesten.

Nok en gang kom jeg greit ned en bakke, riktignok med elendig stil, og nok en gang havnet jeg bakpå nede på vannet. Her var snøen så dyp at jeg måtte ta av meg skia for å komme i vater igjen.

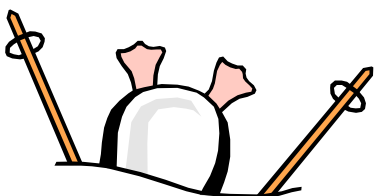
Bilde fra turens østligste punkt ved Nordbysjøen

Gammel mann hulter til bulter ned mot Skulerud

Fra Knuttjern over til løypa ned fra Halstjern måtte vi ned en heftig bakke i løssnøen, og selv jeg kom stående ned. I motbakken opp igjen fra "dumpa" punkterte så Reidun litt. Ikke så voldsomt, men likevel overraskende siden hun hadde fulgt oss så lett hele tiden. Men, nå var det bare en utforbakke igjen ned til siste posten ved Skulerud (må ikke forveksles med Skullerud på Oslosiden).

"Bare en utforbakke" ja, en beryktet bakke der mange velger å ta av seg skia. Det gjorde ikke jeg – det burde jeg gjort.

Dette var den store falledagen, og allerede en tredel ned i bakken kastet jeg meg ned frivillig for å unngå en sannsynlig enda verre kollbøtte. Reidun unngikk meg så vidt, dermed var jeg bakerst slik at ingen fikk se "dagens fall" !

Med all løssnøen var det vanskelig å pløge, så jeg garderte meg med å kjøre høyreskia i løssnøen ved siden av løypa. Ulykkeligvis er

Knut sjekker kartet... hvor skal vi nå?

Greie omveier

Fra posten ved Halssjøen valgte vi ei løype via Deledalen i stedet for mer lurvete Milorgløypa, en grei omvei som bragte oss inn på litt maskinkjørt løyper igjen – og det er liten tvil om at farten blir betydelig høyere i slike spor.

Dagens nest siste post (2) lå i et løypekryss ved Skilledalen i Valstadløypa. Åpningsbildet av meg er tatt ved denne posten.

Når vi kom til Setermyra kom vi også til dagens første "uenighet". Jeg var lei av å gå i spor totalt uten stavfeste, og herfra var det enten 1,5 km på ubrøytet veg og uten spor, eller en halv gang lenger og masse høydemeter i lysløypa mellom Vallerud og Mariholtet. Jeg valgte å gå rundt, og koste meg i flotte spor – og ga blaffen i om de andre skulle komme før meg fram til Knuttjern. Det gjorde de ikke – og i dypsnøen forsvant også de siste kreftene til Reidun som hadde fulgt Knut den korteste veien.

jeg ingen løypemaskin, og da fyrstikkiskia skar ut til høyre stupte Gammeln framover i et skikkelig svalestup. Heldigvis var dette dagens siste utforbakke og helt på slutten av turen.

Ryggen, skinka og skuldra fikk skikkelig bank, og spesielt vondt var det med en vridning i ryggen som smertet ved enhver forsøk på å rette opp skrotten etter å ha bøyd meg litt framover.

Til fots siste 1,5 km

Nåja, jeg overlevde – fikk kontakt med søsknene igjen som helt sikkert tenkte sine slemme tanker om FalleGammeln, og vi gled videre på nybrøyta gårdsveiene bort til Losbyveien.

De siste 1,5 kilometerne gikk vi til fots langs den smale og svingete veien. Skiløypa som er

tegnet inn på kartet mellom Skulerud og Losby har jeg ikke sett oppkjørt på mange år.

Knut skulle hente familien på Rygge flyplass og jogget fra oss. Vi var i "mål" etter 9.44.29 !

Kartet og løypevalget:

Målt med linjal på kartet er løypa 53-54 km. Réelt er det nok godt over 60...kanskje 70. Interessant er det at jeg bruker en halv gang lenger tid her enn på 90 kilometer i Vasa'n. Jeg skulle gått med GPS-klokke, men noe hadde gått galt med ladinga, så den ble lagt igjen ved start.

*Takk til Reidun og Knut for nok en kjempehyggelig Skijegertur.
Hilsen FalleGammeln.*

Tidsforbruk "All Inclusive"

1	(3)	00:29:11	00:29:11
2	(5)	01:13:59	00:44:48
3	(4)	01:30:30	00:16:31
4	(8)	02:09:50	00:39:20
5	(10)	03:12:55	01:03:05
6	(9)	03:45:29	00:32:34
7	(11)	04:51:29	01:06:00
8	(14)	05:28:38	00:37:09
9	(15)	06:02:33	00:33:55
10	(13)	06:20:14	00:17:41
11	(12)	06:55:29	00:35:15
12	(7)	07:30:59	00:35:30
13	(6)	08:01:31	00:30:32
14	(2)	08:29:13	00:27:42
15	(1)	09:15:07	00:45:54
Mål		09:44:29	00:29:22